

РЕШЕНИЕ

№ 914

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 03.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9988** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. В. И. против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 1232-0459029/27.09.2021 г., издадена от Л. Х. началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка "забрана за достъп и запечатване на търговски обект" – магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила и на материалния закон. Правят се възражения, че проверката е извършена от лица, които не са упълномощени, не е спазена процедурата по чл. 26, ал. 1 и ал. 2, чл. 35 от АПК. Мотивите за налагане на ПАМ и за срока са бланкетни. Стойността на покупката е незначителна по смисъла на пар. 1, т. 9 от ПЗР на ЗДДС. Дружеството спазва данъчното и осигурително законодателство, няма констатирани други административни нарушения, наложената мярка е непропорционална. Не претендира разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – началникът на отдел "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. Д. Я., оспорва жалбата и моли тя

да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна: Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С 1232-0459029/27.09.2021 г., издадена от Л. Х. началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя [фирма] е наложена ПАМ "запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него", за срок от 14 дни, относно стопанисвания от него търговски обект - магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица]. Нарушението е извършено на 21.09.2021 г., като при контролна покупка от органи по приходите не им бил издаден касов бон за 7,00 /седем/ лева, от наличното в обекта фискално устройство, в работен режим към момента на проверката, нито касова бележка от кочан. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан ДФО, съгласно който дневният оборот е в размер на 7,00 /седем/ лева, както и КЛЕН, видно от който сумата от 7,00 /седем/ лева не е отразена на контролната лента. Изготвен е опис на паричните средства в касата, при което е установена наличност от 7,00 /седем/ лева. Констатирана е положителна разлика в касата в размер на 7,00 /седем/ лева. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка, серия АА, № 0459029/21.09.2021 г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

От правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Съгласно Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. началниците на отдели "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на административно - производствените правила. Не е основателно възражението, че проверката е извършена при липса на правомощие на органите по приходите. Видно от Заповед № ЗЦУ – 28/06.01.2010 г. на изпълнителния директор на НАП всички органи по приходите са оправомощени да извършват проверки и установяват нарушения по ЗДДС.

По отношение материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона, съдът намери следното:

Действително доказано е неизпълнение на задължението на търговеца за издаване на фискална бележка за извършената от него продажба. При контролна покупка и получаване на плащането за нея не е издаден фискален касов бон, доказано с

протокола от проверката и от дневния финансов отчет. Установено е извършване на плащане, при което е възникнало задължение за документиране на продажбата, чието изпълнение е основание за мерките за административна принуда по чл. 186, ал. 1, 1, б. "а" и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Въпреки това, наложената ПАМ е несъразмерна и несъответна на целта на закона, при липса на мотиви относно срока за запечатване и забрана за достъп до обекта.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че продажбата е на незначителна стойност по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗДДС, което обстоятелство не е отчетено от административния орган. Същият е посочил, че целта на ПАМ за срок от 14 дни е да се създаде промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект като прекия резултат от промяната да е правилното отчитане на дейността, а индиректният е недопускането на вреда за фиска. В случая от събраните по делото доказателства не се установява твърдяната от органа по приходите организация в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, водеща до системно изпълнение на задълженията на търговеца към фиска и отклоняване от данъчно облагане. Административното нарушение, за което е наложена ПАМ, се състои в еднократно издаване на фискален бон от фискалното устройство в обекта за покупка на стойност 7,00 /седем/ лева. Не са констатирани при проверката и липсват изложени фактически констатации в мотивите на административния акт за други нарушения на данъчното законодателство в проверявания обект, сочещи на системност при изпълнение на задължението за регистриране и отчитане на продажбите в него. Дружеството няма други извършени нарушения на данъчното законодателство, не е санкционирано за такива, въпреки, че отдавна осъществява търговска дейност. Може да се направи извод, че създадената организация на работа не води до отклонение от данъчно облагане, а се касае за инцидентен пропуск.

В тежест на административния орган е да докаже твърденията си, че положителната разлика се дължи на неотчитане на приходи, което в случая не е доказано. При тези факти не може да се приеме, че създадената в обекта организация води до такова отклонение от данъчно облагане. Напротив, съдът счита, че наложената мярка – запечатване на обекта за 14 дни за неотчетена с фискален бон покупка на стойност от 7,00 /седем/ лева е прекомерно тежка, не отговаря на целите на закона и би причинила повече вреда, отколкото да предотврати такава за фиска. Целта на ПАМ по чл. 22 от ЗАНН е да се преустанови извършване на нарушението и да се предотвратят и отстранят вредните последици от него. Не са изложени мотиви в заповедта как определеният срок ще доведе до постигане на целите по чл. 22 от ЗАНН. Преустановяване на нарушението и отстраняване на вредите от него предполага издаване на фискална касова бележка, а не спиране работата на търговския обект. Еднократността на констатираното нарушение прави необоснован извода, че деянието води до отклонение от данъчно облагане, съответното ПАМ е с цел предотвратяване на щети за фиска. Дори да се приеме, че щети могат да настъпят, не са изложени мотиви как конкретно определеният срок ще има коригиращ и превантивен ефект. Наличието в търговския обект на регистрирано фискално устройство предполага, че е създадена организация за отчитане на извършваните в този обект касови продажби.

Наложена мярка за срок от 14 дни е прекомерна, налагането ѝ за този срок може да причини вреди, които са явно несъизмерими с преследваната цел, поради което и в съответствие с чл. 6, ал. 5 от АПК издадената заповед следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор на ответника не се дължат поисканите

своевременно разноси.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 21 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 1232-0459029/27.09.2021 г., издадена от Л. Х. началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка "запечатване и забрана на достъпа до търговски обект" – магазин за авточасти, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], чрез адв. В. И..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд - на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: